

Honorowy

Ks. kard. Franciszek Macharski **20 V 1927–2 VIII 2016**

Ks. kardynał Franciszek Macharski, arcybiskup metropolita krakowski, urodził się 20 maja 1927 r. w Krakowie. Naukę w zakresie szkoły średniej pobierał na tajnych kompletach w czasie okupacji, maturę zdał w roku 1945 w II Liceum im. Jana III Sobieskiego w Krakowie. Studia wyższe odbył na Wydziale Teologicznym Uniwersytetu Jagiellońskiego, otrzymując dyplom w roku 1950, a kontynuował na Uniwersytecie we Fryburgu, gdzie w roku 1961 uzyskał doktorat z teologii pastoralnej.

Dnia 2 kwietnia 1950 r. został wyświęcony na kapłana przez kardynała Adama Sapiechę. Od roku 1961 pracował w Krakowskim Seminarium Duchownym, najpierw jako ojciec duchowny, potem profesor teologii pastoralnej, w latach 1970–1978 – rektor. W latach 1963–1978 wykładał teologię pastoralną na Papieskim Wydziale Teologicznym w Krakowie.

W dniu 29 grudnia 1978 r. został mianowany arcybiskupem metropolią krakowskim, 6 stycznia 1979 r. – konsekrowany na biskupa przez papieża Jana Pawła II, 29 czerwca 1979 – kreowany na kardynała. Obowiązki metropolity krakowskiego spełniał do roku 2005, kiedy przeszedł na emeryturę. Zmarł 2 sierpnia 2016 r. Kilka dni przed śmiercią odwiedził go w szpitalu papież Franciszek, który udzielił mu ostatniego namaszczenia.

Jako członek Episkopatu Polski pełnił rozliczne funkcje i obowiązki, m.in. był: wiceprzewodniczącym Konferencji Episkopatu, członkiem Rady Głównej, wiceprzewodniczącym Rady Naukowej Episkopatu (1984–1989), przewodniczącym Komisji Episkopatu ds. Nauki Katolickiej, współprzewodniczącym Komisji Wspólnej Episkopatu Polski i Rządu. Różne obowiązki spełniał także w Stolicy Apostolskiej w Rzymie. Był członkiem: Rady Kardynałów i Biskupów, Sekretariatu dla Niewierzących, Kongregacji ds. Duchowieństwa, Kongregacji ds. Wychowania Katolickiego. Jako legat papieski brał udział w Międzynarodowym Kongresie

Mariologicznym w Kevelaer (Niemcy) i Krajowym Kongresie Eucharystycznym na Słowacji.

Jest autorem ponad 250 przemówień i prelekcji, tak w Polsce, jak i poza jej granicami. Opublikował książkę *Duszpasterstwo we współczesnym Kościele* (1961) oraz zbiory kazań: *Służyć mądrością* (1994) i *Kazania w Kalwarii* (1994). Otrzymał doktoraty honoris causa uniwersytetu w Taipei na Tajwanie (1989), Adamson University w Manili na Filipinach (1989), Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie (1992), Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie (2000), Uniwersytetu Jagiellońskiego (2000). Od roku 2006 był członkiem honorowym Polskiej Akademii Umiejętności.

Ks. kardynał Macharski był przede wszystkim duszpasterzem, a w ramach tej posługi – wielkim orędownikiem Bożego Miłosierdzia. Tym samym podejmował przesłanie papieża Jana Pawła II, który 17 sierpnia 2002 r. w Łagiewnikach opiece Bożego Miłosierdzia zawierzył cały świat. Warto podkreślić, że za swą dewizę biskupią przyjął słowa św. Faustyny: „Jezu ufam Tobie”. Toteż nie dziwi, że szczególną opieką otaczał ludzi ubogich, słabych, chorych. Pomagał także ludziom w innych potrzebach, co dało się zauważyć zwłaszcza w czasie stanu wojennego, gdy zaistniała możliwość wykupywania niektórych zatrzymanych. Dyskretną pomoc materialną niósł zresztą wielu innym potrzebującym, w tym młodym ludziom nauki, którym niełatwo było utrzymać rodzinę z asystenckiej pensji. Najczęściej nie zdawali sobie sprawy z tego, skąd otrzymują niespodziewane wsparcie.

Ks. kardynał Macharski utrzymywał bliskie, serdeczne stosunki z krakowskim światem nauki. Uczestniczył w inauguracjach roku akademickiego oraz innych uroczystościach na Uniwersytecie Jagiellońskim, brał udział w niektórych zebraniach Polskiej Akademii Umiejętności. Często można go było spotkać na koncertach Filharmonii Krakowskiej.

Był człowiekiem mądrym i niewiarygodnie skromnym. Rzadko był widziany w kardynalskiej purpurze, zazwyczaj chodził w czarnej sutannie, z niewielkim prostym krzyżem biskupim, który podarował mu Jan Paweł II. Odznaczał się głęboką pobożnością i wielką życzliwością dla ludzi. Każde spotkanie z nim było wydarzeniem jedynym w swym rodzaju – doświadczeniem bliskości, ciepła i autentycznej dobroci.

Władysław Stróżewski